

Vi är Guds barn

”Vi är verkligen tjänare: tjänare som har upphöjts till att vara Guds barn.” (Plogfåran, 267).
Texter av den helige Josemaría om det gudomliga barnskapet.

2020-10-16

Vår Herre har kommit för att föra med sig freden, det glada budskapet, livet till alla människor. Inte bara till de rika, men heller inte bara till de fattiga. Inte bara till de lärda, men heller inte bara till de som saknar bildning. Till alla. Till oss som är bröder, för vi är bröder, eftersom vi

är barn till en och samma Far, Gud. Det finns därför bara en ras: Guds barns ras. Det finns bara en färg: Guds barns färg. Och det finns bara ett språk: det som talar till hjärtat och förståndet, utan ljudet av ord, men som får oss att känna Gud och älska varandra.

När Kristus går förbi, nr. 106.

Vi måste alla tala samma språk, det som vår Fader i himlen lär oss: det språk som är Jesu dialog med Fadern, det språk som man talar med hjärtat och med huvudet, det som ni just nu använder i er bön. Det språk kontemplativa människor talar, människor som är andliga för att de har upptäckt att de är Guds barn. Det är ett språk som tar sig uttryck i tusentals viljeakter, i klara ljus som upplyser förståndet, i vårt hjärtas ingivelser, i föresatser att leva ett hederligt liv, fullt av godhet, glädje och frid.

När Kristus går förbi, nr. 13.

(...) En kristen inte kan vara ytlig. Samtidigt som han går fullt upp i sitt vardagliga arbete bland andra människor, sina likar, samtidigt som han är upptagen och stressad, måste en kristen vara fullt ut involverad med Gud, för han är ett Guds barn.

Det gudomliga barnskapet är en glädjefull sanning, ett trösterikt mysterium. Det fyller oss med andligt liv, för det visar oss hur vi skall umgås med Gud och tala med honom, hur vi skall älska vår Fader i himlen. Och det gör att vår inre kamp svämmar över av hopp och ger oss små barns tillitsfulla enkelhet. Mer än så: just för att vi är Guds barn, kan vi med kärlek och häpnad betrakta alla de ting som kommit ur Guds, vår Faders, händer. Därigenom blir vi kontemplativa mitt i världen och älskar världen.

(...) När tiden var inne sände Gud Fader sin enfödde Son i världen för att återställa freden, för att återlösa människan från synden så att vi *adoptionem filiorum reciperemus*, skulle få söners rätt, bli befriade från syndens ok, få förmågan att ta del av Treenighetens gudomliga intimitet. Därigenom blir det möjligt för denna nya människa, Guds barns nya släkte, att befria hela skapelsen från oordning och återställa allt i Kristus, som har försonat allt med Gud.

När Kristus går förbi, nr. 65.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/vi-ar-guds-barn-2/> (2026-03-21)